

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Helyben: Egész évre . 10 K
Fél évre . . . 5 „
Negyed évre 2:50 „

Vidékre: Egész évre . 12 K
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre 3 „

Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.

Felelős szerkesztő:

Dr. HEBRONY JOZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen

minden kedd, csütörtök és szombaton.

Drágaság a vidéken.

Mi abban a meglehetősen naiv hitben voltunk eleddig, hogy hiába, a legdrágább élet mégis csak a budapesti élet. Mert itt mindent duplán számítanak, megfizetnek velünk a nagy házbért, a drága világítást, a rengeteg adót, meg miegyebet, a mi az üzletembernél kiadás (rezi) számba megy. És éppen ezért nagyon sokszor az olcsó vidéki élet után vágyakoztunk, a hol még a legcsekélyebb jövedelem is uri módon futja.

Pedig bizony ma már a vidéki városok drágaság szempontjából jóval meghaladják a fővárost és ha ezelőtt a fővárosi ember vidékről küldetett magának szárnyas jószágot, miegymást, éppen az olcsó voltánál fogva, úgy ma már a vidéki ember kényszerül majd arra, hogy élelmezési szükségleteinek nagyrészt a fővárosból fedezze. Ez ugyan a fővárosra nézve károsodással nem jár, sőt határozottan nagy előnyt jelent a forgalom és a város vagyonosodása szempontjából, de viszont ezzel szemben a magyarországi vidékek, melyek pedig eleddig mindenkor bőviben voltak mindennek, különösen élelmezési szükségleteinek, határozottan el fognak szegényedni.

E fölött a dolog fölött érdemes és lehet is elmélkedni.

A magyar vidék volt az, melyre mindenkor számíthatott a főváros, mint vagyonos és mindenben bőviben levő vidékre.

A nemzet vagyonosodásának vidék volt a gyűjtő pontja, itt érvényesült leginkább a „jut is marad is“ theoriája. Most pedig úgy látszik, ezek a gyűjtőpontok megszűnnek azokká lenni.

Szegényedik a vidék! A nagy drágaság teszi szegénynek és megélhetési viszonyainak a tartahatatlan volta. Hát ez bizony elég szomorú, ha így van. Mert a vidék szegényesedése az ország szegényesedését is jelenti és ha az egyes vidéki városok tengődnek, abból bizony legalább is — új adó lesz. Attól pedig mentse Isten. Mi a vidéket gaz-

dagnak és bőségben akarjuk látni. Ugy szeretnénk, ha ezután is megmaradna a magyar vidéki polgárnak az a kedves dacos önérzete, a melylyel a mellét verdesi nagy büszkén, ha ki kell vágni a rezet, mondván: hál' Istennek, van miből!

Bizony a kivándorlási vágyat is nagyban fokozná ez az elszegényedés, mert hát a ki itt e hazában jó módhoz volt szokva, nem igen nélkülöz az aztán már itthon. Hanem hallgat a kivándorlási ügynök szavára. a ki neki az Oceánon túl levő új hazáról regél mesészerű, fantasztikus, hazug dolgokat és gyűl azután a kivándorlási statisztika, a mitől a politikusok a fejük bubját vakarják, ami fölött nagy bölcsen anktéznak. Rosz doktorok ezek. Mert hát a fejfájásos embernek a jó doktor nem a fejét vizsgálja meg, hanem először is a gyomrát, meg az egész szervezetét, mert jól tudja, hogy a fejfájás az nemcsak fejfájás, hanem valami más betegségnek a jelensége. És akkor az a jó doktor a másik betegséget veszi kezelés alá, mert úgy is tudja, hogy ha az elmulik, almulik akkor a fejfájás is.

Hát ezek a politikusok se a fejfájáson törjék a fejüket, hanem keressék a bajnak indító okát és meg fogják találni. Az egyik nagy bajra mi is rámutattunk: a vidéki városok rettenetes elszegényedésére.

Ezt meg kell akadályozni okvetlenül és a vidéki városok drága megélhetési viszonyai ellen is kell találni valamelyes panaceát.

Mindezekről pedig abból az alkalmából írunk, hogy a vidéki városok drága megélhetési viszonyainak a statisztikai adatait közzétettük. Ezek a számok az adatoknak ahhoz a fajtájához tartoznak, a melyek megdöbbentő hatással bírnak és egyenesen rákényszerítik az illetékes köröket arra, hogy a cselekvés terére lépjenek.

A vidéknek nem szabad elszegényednie, mert ez az elszegényedés az ország beláthatatlan

erkölcsi veszteségét is jelentené, anyagi mellett.

A vidéket meg kell menteni minden áron attól a nyomorúságtól, mely sajnos, a fővárosban már annyira megvetette a a fészket és amelynek kétszeres terhét érzi ilyenkor télen a társadalom. Ha valamit csinálnak azonban, kérjük ne nevezék azt el se „mentő akciónak“, se más egyéb hangzatos címmel beburkolt hivatalos aktaszerű mindenegyébnek.

Hanem igyekezzenek a dolgot terjedésében meggátolni és azt fontosságához mérten — okosan kezelni.

Melezer Gyula.

Nagy gyásza van Borsodvármegyének! A megye és a város székházán, Miskolc számos középületein komor fekete lobogó leng.

Meghalt *Melezer Gyula!*

Borsodvármegye egykori alispánja, a megye társadalmának, közéletének egyik kimagasló, köztisztelőben álló alakja örök álomra hunyta le szemét.

Melegrésztvétel emlékezik meg róla mindenki, a ki ismerte. Először megdöbbenéssel fogadta a halál hírt a város, mert akit szeretünk, azt nehezen esik elveszteni. De a Hiób-hír valónak bizonyult. *Melezer Gyula* vásárnap szívszélhűdés következtében Sajó-Örösön elhunyt.

Melezer Gyula, mint Borsodvármegye alispánja felejthetetlen érdemeket szerzett magának. Ugy szívjósága, mint magyaros, gavalléros egyénisége, szókimondó nyílt természete, jellemző szilárdsága és hamisítatlan tiszta sovinizmussal telt érzései mély tiszteletet, szeretetet hagytak a vele érintkezők lelkében.

Úgy közéleti szereplése, mint magánélete puritán, gyanútlan, áldáshozó volt.

Borsodvármegye közéletének minden egyes mozanatában részt vett. Munkássága különösen a megye gazdasági terén hozott gyümölcsöző eredményeket.

Pár évvel ezelőtt vezetője volt a megyei agrár mozgalomnak. A mit tett, mind nemes, tiszta okoktól indítatva tette.

Tevékeny munkaerős, ideális, ember volt.

Tipusa volt a régi, tősgyökeres magyar alispánoknak. A terhes alispáni hivatal is csak azért fogadta el, hogy nagyobb hatásköre legyen tenni áldozni a közjóért, előmozdítani a megye érdekeit.

Bőven kivette részét Borsodvármegye és Miskolc társadalmi életének minden megnyilatkozásából.

Annak idején ő létesítette a miskolci szinpartoló egyesületet, amely azonban pár év múlva feloszlott.

Elnöke volt sok évig a Borsodvármegyei Gazdasági Egyesületnek és 30 év óta volt elnöke a Borsod-Miskolci Hitel-banknak.

Halálával Borsodvármegye egyik híres alispánját és vezető alakját vesztette el benne.

Melezer Gyula meghalt, de emlékeit megőrzi alkotásai, nemes tettei, a hirnév, amely nem enyészik el soha.

* * *

Életrajzi adatai a következők:

Az elhunyt *Melezer Gyula* 1860. december 5-én a miskolci járás alszolgabírójává lett közfelkiáltással megválasztva. 1867. évi május 2-án egyhangulag a miskolci járás főszolgabírójává választott meg, mely állásáról 1869. november 2-án lemondott s a magánélet csendességébe vonult, hová a vármegye akkori közgyűlési jegyzőkönyvének feljegyzései szerint „nemesak a titkon jutalmazó öntudat, de mindnyájunk méltányos, hő elismerése kíséri“.

Elnöke volt az 1872. évi február 13-án a megyei rendőrségnek a mi viszonyainkhoz alkalmazott célszerű szervezése és működése végett rendszeres terv készítésére alakított bizottságnak. 1874. február 10-én irásos indítványt adott be aziránt, hogy a megye írjon fel az országgyűléshez, miszerint a „helyzet súlyos volta miatt“ oly megtaka-

ritásokról gondolkozzék, hogy „hazánk pénzügyei a folytonos deficitől meneküljenek.“ Ez indítványa elfogadott s a törvényhatóságok hasonló feliratok megtétele végett sürgősen megkerestettek. Az 1879-ben Székesfehérvárott rendezett országos kiállítási küldöttségnek elnöke volt. 1883. december 18-án pedig Borsodvármegye alispánjává lett egyhangulag megválasztva s ezen minőségben hivatalos működése ellen 1885. évi szeptember 7-én Miklós Gyula bizottsági tag támadást intézett, beséde folyamán „meggondolatlan“ kifejezéseért Miklós Gyula széksértési kereset alá utasított s 100 frt bírságra büntetett, Melczernak pedig bizalmat szavazott a törvényhatósági bizottság. 1892. szept. 12-én állásáról lemondott; lemondása visszavonására s hivatalának továbbí viselésére kérte fel ekkor a közgyűlés s Melczert meghajolva a törvényhatóság kérése előtt s 1894. október 20-ig alispánja marad Borsodvármegyének, akkor azonban a „hüen betöltött kötelesség jól eső tudatával vált meg a megyei hivatalos kötelességtől;“ s vármegyénk közönsége őszinte sajnálattal fogadja el alispánnak hivatalos állásáról való lemondását és érdemeit jegyzőkönyvében megörökíteni határozta el.

Ettől fogva csak mint törvényhatósági bizottsági s különféle bizottságok tagja és elnöke vett részt a közügyekben.

* * *

Haláláról a családja a következő gyászjelentést adta ki.

Kellemesi Melcer Gyuláné Vajai Br. Vay Róza megtört szívvel jelenti úgy maga, mint gyermekei Géza, ennek neje Nádasdi Sarközy Margit és gyermekeik Róza és Gizy; László ennek neje Józsa Aurgly Janka és gyermekeik István és Dóra; Aladár ennek neje Hanzeli Hanzely Margit és gyermekeik Lilla, Béla és Janka nevében felejtethetetlen férje, a jegyibb, a legönfeláldozóbb apa, apos és nagyapának *Kellemesi Melcer Gyula* Borsodvármegye volt alispánjának f. évi január hó 24-én d. e. 10 óraker szívszédülésben történt gyászos elhunytát. Temetése f. hó 27-én Sajó-Örösön fog végbementi. Legyen áldás emlékezete, mint áldás volt élete.

— A Borsod-Miskolci Hitelbank alábbi gyászjelentést adta ki.

A Borsod-Miskolci Hitelbank igazgatósága, felügyelőbizottsága és választmánya fájdalommal és kegyeletének igaz érzetével tudatja intézetünk érdemes elnöke kellemesi Melczert Gyula földbirtokos urnak 1904. január hó 24-én történt gyászos elhunytát. Intézetünk mindvégig megőrzi azon kedves emlékeket, melyek szeretett elnökéhez fűzték és letéteményese lesz azon szellemnek, melyet kiváló egyénisége nálunk meghonosított. Áldás poraira! Az igazgatóság.

Országgyűlés.

Jan. 28.

A képviselőház ma minden incidens nélkül rátérhetett az ujoncjavaslat tárgyalására. A katonai vitát Polónyi Géza vezette be, aki nagyobb szabású beszédet mondott. Önérzetesen utasította vissza azokat a támadásokat és gyanúsításokat, amelyek a Kossuth-pártot érték azért, hogy a rendkívüli fegyverek alkalmazásától elállt. Bebizonyította, hogy a Kossuth-párt nem hagyott fel a küzdelemmel. Nem kötött az békét, még csak fegyverszünetet sem kért, csak a rendkívüli eszközökről mondott le. Ezért vád nem érheti a pártot. Az a küzdelem, melyet a harcoló ellenzék most folytat, meddő, mert a magyar nyelv ügyét nem fogja győzelemre juttatni. A beszédnek különösen polemikus része aratott nagyobb sikert. A néppárt obstrukciós vezérével Rakovszky Istvánnal ugyancsak elbánt, a mi miatt nagy volt a felháborodás a néppárt részéről. Voltak a beszédnek olyan részei is, amelyek az obstrukció csoportot ingerelték föl. Polónyi beszédével nagy sikert aratott, de külső hatása vegyes volt, a mi különösen a beszéd elhangzása után tűnt ki. Egyszerre olyan nagy lett a felfordulás az egész ülésteremben, hogy a tanácskozást nem lehetett folytatni s az ülést az elnökek fel kellett függeszteni. Szünet után Lengyel Zoltán bizonyította a házszabályokból, hogy őt a mentelmi bizottság ártatlanul ítélte el, mert az elnök, nem jogosan vonta meg tőle a szót. Az ő beszédére kihívó modorban válaszolt röviden a kormányelnök a mi miatt nagy felzudulás támadt. A katonai vitában részt vett még Eitner Zsigmond, a ki határozott beszédében állott sikra a magyar nyelv jogairól s hirdette, hogy a hazafias küzdelemnek meg lesz a sikere. Az ülés végén interpellációk hangzottak el. Zichy Aladár gróf azért a bizalmas körrendeletért vonta kérdőre a kormányelnököt, amelyet a gyülekezési jog megszorítására adott ki. Tisza István gróf kormányelnök megnyugtató választást maga az interpelláló képviselő is tudomásul vette. Okolicsányi László a pénzügyminiszterhez intézett kérdést a dohány bevételek ügyében. Erre nem kapott választ. Tisza István gróf kormányelnök felszólalása, amelyet mára vártak s amelyben hír szerint bejelentette volna, hogy az erőszak terére lép, hogy az obstrukcióval elbánjon, elmaradt. Hétfőn folytatják a katonavitát.

Legujabb.

A képviselőház hétfői ülésén Perczel Dezső elnök elnökölt. A jegyzőkönyv felolvasása után átérnek a napirendre. Molnár János támogatja az ujoncjavaslatot és a kormányt. Utána Bedőházy hosszasan beszél. Indokolja a

függetlenségi és 48-as pártból való kilépését. Védekezik a klerikalizmus vádjá ellen. Az ujoncjavaslatot nem fogadja el. Bedőházy után Zboray Miklós beszél. Polónyi szombati beszédére felel, polemizál Polónyival. Lapunk zártakor az ülés még folyik.

Fillér-bál.

Szombaton este folyt le Felsőmagyarország legelőkelőbb, legfényesebb táncmulatsága, a miskolci ev. ref. nőegylet fillér-bálja. Hét vármegye ifjusága, hét vármegye virága gyűlt össze ez alkalomra Miskolcon.

Pénteken este volt a Korona szálló nagytermében az ismerkedési estély, amely a legvidámabb hangulatban a késő éjjeli órákban ért véget. Szombaton este pedig a fillér-bál.

A Korona nagyterme zsúfolva volt szebbnél szebb, ingó-ringó, pirosarcu, fehérarcu rózsaszálakkal, szép leányokkal. Annyi édesen mosolygó, hamis szemű, bólingató selymes haju, — susogó babát, amennyi itt volt — kevés Carneval lát. Az egész terem, mintha egy nagy szépségverseny lett volna. A levegő nehéz parfümös . . . A zene szilaj. A szépleányok szerelmes vágyai mohóan vegyültek össze a léghen az aranyfiatalság mámoros sóhajtásaival. Nem volt itt tél. Vérpazsgató, ábrándokat, szerelmes vágyakat szító tavasz volt itt . . . A hol a szép leányok, kacagó virágok illatleheben örökifjúságról álmodozott a fiatal szív. Viszanyerte régi színet, egykori zománcát az öreg urak, fehér haju urasszonyok lelke . . . Tavasz volt itt . . .

* * *

A táncmulatság fényesen sikerült. Méltóan sorakozhat az előző évi Fillér-bálokhoz. És, hogy így történt ez főképen öv. *Patay Gyuláné* szül. *Szathmári Király* Annának, az ev. ref. filléregylet elnöknőjének érdeme. Ő volt a lelke a fillérbáloknak évek óta. Az ő csodás társadalmi akciója teszi lehetővé, valóvá a jótékony célu, fillér-bál országos hírű sikereit. Rajta kívül nagy rendezőbizottság, élén dr. barabási *Kun József* városi főjegyzővel szorgoskodott a siker érdekében eredményesen.

Az elnökség részéről megjelentek: öv. *Patay Gyuláné* elnök, öv. *Kun Kálmánné*, *Chavrák Lászlóné*, *Ujházy Kálmánné* alelnökök. *Lady Patroness*: öv. *Ambrózy Antalné*, *Bárcay Ferencné*, *Bárcay Zoltánné*, öv. *Balogh Istvánné*, *Bernáth Aladárné*, *Bernáth Zsigmondné*, *Csoma Józsefné*, öv. dr. *Grosz Józsefné*, öv. *Gencsi Béláné*, *Hámos Árpádné*, *Kállay Ubálné*, *Konja Sándorné*, dr. *Kovács Lajosné*, *Kovácsy Kálmánné*, *Koós Józsefné*, *Lichtenstein Lászlóné*, *Mecner Gyuláné*, *Nozdrovicky Jenőné*, *Oláh Emilné*, *lovag Polák Frigyesné*, *Patay Józsefné*, *Samarjay Jánosné*, *Szentiványi Lászlóné*, *Szepessy Kálmánné*, *Szilassy Istvánné*, *Szomjas Gusztávné*, dr. *Tarnay Gyuláné*, *Terhes Lajosné*, *Tárcay Ferencné*, *Téglássy Ferencné*, gróf *Vay Thimárné*, *Szepessy Gyuláné*.

A bálelnökök közül megjelentek: *Barancsi Józsa Gábor* m. kir. honvédelezredes, *Bassler Rudolf* cs. és kir. huszár-alezredes, *Banicky Aladár* cs. és kir. kamarás, báró *Gemingen Herman* cs. és kir. huszár-alezredes, *Görgey László* m. á. v. üzletvezető, *Lengyel Manó* m. kir. honvédelezredes, id. *Mecner Gyula* földbirtokos, *Mikulecky István* a miskolci ev. ref. egyh. főgondnok, *Nagy Ignác* esperes, *Ortway Miksa* curiai bíró, kir. törvényszéki elnök, *lovag Polák Frigyes* cs. és kir. ezredes, *Potócky Dezső* földbirtokos, *Radvány István* kir. tan. és kamarai elnök, *Soltész Nagy Kálmán* országgyűlési képviselő, id. *Szathmári Király Pál* földbirtokos, dr. *Szentpáli István* Miskolc város polgármestere, *Szepessy Kálmán* földbirtokos, dr. *Tarnay Gyula* Borsodvármegye alispánja, *Vukadinovicz Rafael* cs. és kir. tüzér-alezredes.

Asszonyok: *Adorján Lőrincné*, *Bercelly Jenőné*, *Bernáth Aladárné*, *Bernáth Zsigmondné*, öv. *Balogh Istvánné*, *Doboz Ferencné*, öv. *Elek Emilné*, *Enyetér Ferencné*, báró *Fischer Lajosné*, *Hönsch Dezsőné*, *Hedri Ernőné*, *Horváth Jánosné*, *Kovács Kálmánné*, *Konja Sándorné*, dr. *Kovács Józsefné*, *Koós Sománé*, *Kiszely Aladárné*, öv. *Kölcsey Kálmánné*, dr. *Kovács Lajosné*, *László Imréné*, *Lichtenstein Lászlóné*, báró *Máriássy Jánosné*, *Mocner Gyuláné*, dr. *Novák Ernőné*, *Oláh Emilné*, *Raisz Ernőné*, *Rozsnyai Kálmánné*, *Serédy Gézánné*, *Szent-Iványi Lászlóné*, *Szabadi Viktorné*, *Szepessy Gyuláné*, *Szilágyi Gusztávné*, öv. *Sisváry Gyuláné*, dr. *Szánthó Bertalané*, *Stefán Gáborné*, *Vitéz Vikorné*.

Leányok: *Adorján Lili*, *Ambrózy Theresine*, *Balogh Anna*, *Bercelly Edit*, *Bartányi Anna*, *Csoma Boróka*, *Doboz Jolán*, *Elek Elza*, *Elek Sarolta*, *Hedry Margit*, *Hönsch Janka*, *Hosszafalussy Sári*, *Horváth Mariska*, *Kállay Katica*, *Kállay Mariska*, *Kiss-házi Marcsa*, *Kun Eta*, *László Ilona*, *Mecner Ilona*, báró *Máriássy Eszti*, báró *Máriássy Marianna*, *Maszák Zsuzsa*, *Nánássy Mariska*, *Nozdroviczky Ilona*, *Novák Agatha*, *Oláh Ilonka*, *Oláh Lili*, *Ottlik Marcsa*, *Patay Anitta*, *Répaszky Eta*, *Raisz Ila*, *Szepessy Erzsike*, *Szent-Iványi Carola*, *Szabady Jolán*, *Stéhau Róza*, *Szepessy Ion*, *Szepessy Margit*, *Seiadó Elza*, *Ujházy Edith*, *Vitéz Ilona*.

Jelen voltak még: *Bercelly Jenő* kir. táblai elnök *Kassa*, *Bernáth Aladár* Sátoralja-Ujhely, *Bernáth Bertalan* Budapest, báró *Bornemissza Budapest*, *Berzeviczy Béla* Sátoralja-Ujhely, *Egyerter Ferenc* alezredes *Kassa*, *Gencsi Ferenc* földbirtokos Budapest, *Kállay Zoltán* Hevesmegye főispánja *Eger*, *Máriássy Ödön* földbirtokos *Mád*, *Serédy Géza* csendőrnagy *Kassa*.

UJDONSÁGOK.

Hófehérke.

Irtá: Sassy Csaba.

Hófehérke egy csöpp kórista lány [volt,
Fehér arcú mint egy kis hóvirág.
A szinpadon, ha énekelt, ha táncolt
Hullott elébe csokor, pálmag.
De Hófehérke elpirult a tapsra,
Kigyult arcát kezével eltakarta . . .
És azután a kulisszák megett
A boldogságtól sokszor könnyezett.

elentek :
 ir. hon-
 f cs. és
 xy Ala-
 ó Gem-
 huszár-
 m. á. v.
 m. kir.
 Gyula
 a mis-
 k. Nagy
 a curiai
 k, lovág
 ezredes,
 Rad-
 kamarai
 ország-
 athmár-
 Szent-
 polgár-
 földbir-
 rsodvár-
 vic Ra-
 les.
 örinéné,
 ladárné,
 Balogh
 é, özv.
 renczné,
 a Dzsó-
 Jánosné,
 ándorné,
 Sománé,
 ey Kál-
 László
 né, báró
 Gyuláné,
 Emilné,
 Imánné,
 László-
 Gyú-
 S. Sis-
 Bertalan-
 Fikorné.
 Ambrózy
 Herczelly
 Boróka,
 Elek Sa-
 Janka,
 Mariska,
 Kassa,
 Kissa,
 Ilona,
 Eszti,
 Maszák
 Nozdro-
 a, Oláh
 csa, Pa-
 Raisz
 -Iványi
 an Róza,
 rit, Seie-
 éz Ilona.
 lly Jenő
 Bernáth
 Bernáth
 nemissza
 átoralja-
 lezredes
 esmegye
 ön föld-
 csendőr-
 OK.
 sta lány
 [volt,
 óvirág.
 á táncolt
 ág.
 pera,
 arta . . .
 ett
 nyezett.

Előadás után egy ilyen este
 Ahogy lázasan ment hazafelé . . .
 Az utcasarkon várva . . . nézve . . .
 [lesve . . .
 Toppant egy huszárhadnagy ur elé.
 Egymásra néztek édes önfelédve,
 Két lángoló szív összedobbant egybe.
 . . . És Hófehérke suttogó szava
 Zavartan mondta; „Kisérjen haza!”

A kartársnői sugni-bugni kezdtek
 Hófehérke előtt pár nap után,
 Meg is hallotta, amit rebesgettek:
 „Hogy egy hadnagy . . . meg egy
 [kórista lány“.
 S Hófehérke arca kigyult e szóra,
 De nem fakadt el, mint máskor zo-
 [kogva

A többivel mest ő is nevetett . . .
 Mert hiszen olyan nagyon szeretett.
 A hadnagy urat pár rövid hét múlva
 Egy másik városba helyezték át.
 S Hófehérke a kezére simulva
 Sirta el most tengernyi bánatát.
 Aztán szilaj, csapongó szenvedélylye.
 Elárasztotta csókkal, öleléssel . . .
 S kacagva-sirva kérte: „ha lehet
 Vigyen innen magával engemet!”

A színpadot elhagyta Hófehérke,
 S a hadnagy urral elment messzire.
 A szerelmök beillett a mesébe
 — A távolbó. is eljutott híre. —
 A szerelem volt mindkettőnek álma
 És szerettek egymásra rátalálva.
 Ki hallott mégis ilyen bus regényt
 A hadnagy ur az elhagyta szegényt.

És jöttek aztán bus, virrasztó éjek . . .
 Mosolyogni sokáig nem tudott.
 S a folytatása az lett a regénynek
 Hogy Hófehérke szegény elbukott.
 Volt sok előkelő uri barátja,
 Fényes lakása, sok selyem ruhája.
 Volt mindenre, csak szive volt beteg,
 Csak azt törték össze az emberek.

Beteg lelkét bár egyre csittogatta
 Megtépett szive be sosem hegedt . . .
 S egy illatos napfényes tavasznapra
 A kínos fájdalomtól megrepedt.
 Zokogó lelke felszállott az égbe
 Vigasztalást, feledést ott remélve . . .
 S hogy nyilvános lett a haláleset
 Barátai közt a szó megeredt:

Az egyik szólt: „Bizony fiuk, hig-
 [jétek
 Sárba tiport lilium volt-e leány!”
 A másik: „Nagy bánata volt sze-
 [génynek
 Én azt hiszem, az ölte meg talán!”
 S a harmadik, ki a sárba taposta
 Közönyös arccal odavetve mondta,
 „Nem vált volna belőle soha semmi
 Mert csak a szívével tudott szeretni!”

Halálozás. Részvéttel érte-
 sülünk a szomorú gyászesetről,
 amely Nagy Imre központi já-
 rásai főszolgabíróát érte. Neje,
 született *Szentmiklóssy* Etelka f.
 hó 22-én délután elhunyt. A ha-
 lálesetről a család a következő
 gyászjelentést adta ki:
 Sarkadi Nagy Imre ugy a maga,
 mint gyermeke Etelka, valamint az
 előlítottak nevében is, mély fájdá-

lomtól lesújtva jelenti a forrón sze-
 retett, önfeláldozó hitves és a leg-
 jobb anya, szerető testvér, leány és
 sógornőnek, sarkadi Nagy Imréné,
 szül. kállai *Szentmiklóssy* Etelkának
 folyó hó 22-én d. u. 4 és fél óraker,
 életének 42 ik és boldog házasságá-
 nak 14-ik évében hosszas szenvedés
 után történt gyászos elhunytát. A
 temetési szertartás folyó hó 24-én
 d. u. 4 óraker fog az Urak-utcai
 11. számú gyászházban az ev. ref.
 vallás szerint megtartatni. A drága
 halott hült teteme folyó hó 25-én
 d. e. 10 óraker Felső-Nyárádon fog
 örök nyugalomra tétetni. Miskolc,
 1904. január hó 22. Áldás és béke
 lengjen a drága halott hamvai fe-
 lett! Özv. Szücs Sámuelné, szül.
Szentmiklóssy Gizella, *Szentmiklóssy*
Kálmán, *Szentmiklóssy* Ödön, Ede-
 lény Árpádné, sz. Szücs Gizella,
 mint testvérei, illetve unokahuga,
 sarkadi Nagy József és neje, szedő
 demeteri Szilágyi Erzsébet, mint
 apósa és anyósa; sarkadi Nagy Irma,
Szentmiklóssy Kálmánné sz. Csé-
 pányi Róza, *Szentmiklóssy* Ödönné,
 sz. Szedessy Adrienne, Edelény Árpá-
 d, mint sógornői, illetve sógora

Athelyezés. Dr. *Zombory* Zoltán
 a miskolci üzletvezetőség I. osztá-
 lyából a budapest-balparti üzletve-
 zetőséghez helyeztetett át.

**Elbocsátások a honvédség kötelé-
 kéből.** *Gröber* Jenő, *Ternovics* Ödön,
Plank Sándor, *Szoboszlai* Béla és
 dr. *László* Salamon, miskolci 10.
 honvédségalezredbeli tartalékoshad-
 nagyok dr. *Weinberger* József tartal-
 lékos főorvos és dr. *Pacaner* Béla
 tartalékos segédorvos a szolgálati
 kötelezettség teljesítése után saját
 kérelmükre a honvédség kötelékéből
 elbocsátattak.

Lelkészválasztás. Folyó hó 31-én
 vasárnap fogják betölteni a *Tóth*
 Dániel halálával megüresedett egyik
 miskolci ev. ref. lelkészi állást. A
 választás az avasi templomban a
 délelőtti istentisztelet után lesz.
 Szavazási jogát minden ev. ref. egy-
 házbért fizető egyháztag érvényesít-
 heti. Az állásra eddig — a mint ér-
 tesülük — egyedül jelölt dr. *Tüdös*
 István, a kiváló képzettségű, neves
 sárospataki ev. ref. teológiai tanár.
 Az előjelekből következtetve megvá-
 lasztatása egyhangú lesz.

Városi közgyűlés. A január havi
 rendes városi közgyűlés folyó hó
 28 án, csütörtökön d. u. 3 óraker
 fog megtartatni. Ennek a közgyű-
 lésnek legfontosabb tárgya az 1904.
 évi kövezési munkálatok megállapí-
 tása lesz, melyre nézve dr. *Szent-
 páli* István polgármester tesz előter-
 jesztést. A közgyűlés tágysorozata a
 következő: Elnöki bejelentések. A
 v. tanács jelentése a megye s a vá-
 ros közös tulajdonát képező megye-
 ház melletti füres telek szabályozása
 tárgyában. A kövezetvám, utadó és
 községi közmunkapénztár 1904. évi
 költségeloirányzatának megállapítása.
 A rendőri szakbizottság véleményes
 jelentése a rendőri tisztviselők s
 rendőrlégénység ügyeleti díjainak
 módosítása tárgyában.

Tanoncz- és segédmunkakiállítás
 Miskolczon. A miskolci Kereske-
 delmi és Iparkamara a kerületbeli
 iparos ifjúság képzését szem előtt

tartva s az e téren elért eredményt
 bemutatandó, a f. év nyarán, való-
 színüleg augusztus havában tanoncz-
 és segédmunkakiállítást rendez. E
 kiállítást a kormány anyagi támo-
 gatásban részesíti s a Kamara na-
 gyobb összeggel segélyezi. A részt-
 vevőkre tehát semminemű teher nem-
 fog hárulni. Részt vehet a kiállítá-
 son minden a Kamara kerületébe
 (Borsod, Gömör-Kishont és Heves
 vármegyék) tartozó iparostanoncz és
 segéd, akik részére megfelelő kitün-
 tetési érmek és okmányok fognak
 adományoztatni. Kívánatos volna, ha
 e tekintélyes áldozatokkal létesítendő
 és sikerültnek ígérkező kiállításon
 az iparos ifjúság a legnagyobb szám-
 mal venne részt, hogy így a kerü-
 let a legszebb fényben mutakozzék
 be a nagy közönségnek. A részletes
 program iránt a Kamara annak
 idején tájékoztatni fog, de már most
 szükséges, hogy minden kiállító jó
 eleve készüljön a kiállításra.

Körmagyar. Felolvasás. Ezen a
 két címen jegyezzük fel közm. egye-
 sületünk tegnapi sikereit: a körma-
 gyar órára hatvanan jelentek meg,
 a felolvasásra pedig a megyeháza
 nagyterme zsufolásig megtelt. Itt
 emlitjük meg, hogy a legközelebbi
 körmagyarórátszerdán d. e. 11—12-ig
 az óvodában (Városháztér) tartják
 meg, mert a Korona egyik szobájá-
 ban természetesen nem férnek, a
 nagy teremnek pedig a kifizetése 1
 órára tetemes költségeket róna az
 egyesületre. A felolvasó természet di-
 szes és előkelő közönség töltötte meg
 s a felolvasókat Pásztor Zoltán, dr.
 Vajda Gézá, Kaffka Margitot és
 Csallóközy Jenőt hálásan megtap-
 solta. A közm. egyesület legközelebbi
 nyilvános szereplése február 7-én
 lesz, a mikor rendkívül gazdag mű-
 sorral megtartják a rendes havi ma-
 tinéet, este pedig az álarcos bált.
 Februárban ezenkívül 2 felolvasás
 is lesz s a hónap végére az egyesület
 így a Cholnokyéhez hasonló előadást
 tervez.

Jégen. Pozsgás arcu fiatal lányok
 és vidám ifjak siklanak végig most
 naponkint a Luther udvarban lévő
 jégpályán. Rendszerint nagy közön-
 ség nézi a korcsolyázó társaságot
 és jót mulat, ha egy-egy ügyetlen
 fu nagyot esik a csuszós pályán s
 amikor fölkel, szinte önmagát vigasz-
 talva mondja:

— Ejnye, de kitűnőt pottyantam.

A napokban történt, hogy egy ifju
 pár pompás korcsolyázását leste a
 parti publikum. A fiatalember és a
 magas barna leány tüneményes gyor-
 sasággal röpült a tükrös pályán és
 a körül álló kis fiuk nagyon bámulták
 őket.

De még a korcsolyázó közönség
 is feszült figyelemmel szemlélte a
 két kitűnő korcsolyázót; azok pedig
 tánclelésben lejtettek a jégen és egy
 fordulónál csaknem elcsuszáltak. A
 lány mamája visszafojtott lélekzet-
 tel leste a dolgot és amint egyet
 fordultak, fájdalmasan szisszent föl:

— Az ügyetlen, még elbuktatja a
 lányomat.

Nem messze tőle egy sárga ken-
 dős, kopott ruhás, megtört arcu öreg
 lány így sóhajtott föl:

— Haj, haj, mikor még engem is
 kellett féltetni az elbukástól . . .

Tűz. Lapunk zártakor, egy-
 negyed 7-kor az Ujváros-utczán
 tűz ütött ki. Részletes tudósítást
 a tüzről csak a jövő számunk-
 ban fogunk közölni.

Rendőri hír. Vasárnapról hétfőre
 virradó éjjel *Klein* Lipót a Mária
 utca 2 szám alatti korcsmáját is-
 meretlen tettesek feltörték és a
 pénzes fiókokból mintegy 300 koro-
 na kézpénzt elvittek. Azon kívül
 összeszedték és magukkal vitték a
 kocsa helyiségben található élelmi-
 szereket és borokat is. A rendőrség
 nyomozza a vakmerő tolvajokat.

Állat az emberben. Mai napjá,
 a „kosaras asszonyok“ korában
 minduntalan hallunk egy-egy fertel-
 mes, visszataszító esetet, a melye-
 ket becsületüket még védelmezni
 nem tudó, ártatlan gyerekleányok
 ellen követnek el alávaló kéjencek.
 Beteges agyu, porverz hajlamu em-
 berek. Ilyen ocsmány büu történt
 szombaton este városunkban is.
 T . . . helybeli táncnester szom-
 baton estefelé egy 13 éves kis
 lányt csalt fel magával a Pannónia
 szálló II. emeleti 22-ik számú szo-
 bájába, ahol aljas merényletet kö-
 vetett el ellene. A kétségbeesett
 kis leány eleinte azzal fenyegette
 merénylőjét, hogy kiugrik az ablak-
 kon. Segélykiáltásai azonban mitsem
 használtak, mert az elvetemült em-
 ber gyalázatos szándékát végre haj-
 totta. Segélykiáltásaira azonban figyelm-
 es lett a szobaasszony és ren-
 dőrt futott. Éppen a Sötét-kapu
 előtt álló villanyoson meglátta Berec
 rendőrőrmestert, aki Makfalvi
 közös főhadnaggyal együtt felsie-
 tett a Pannóniába. Az ajtóhoz men-
 tek, de azt zárva találták. Berec
 őrmester azonnal tudatta az esetet
Nickel tanácsnokkal, aki megbizta
 őt, hogy két tanu jelenlétében nyissa
 föl a szobát. Berec őrmester, *Mak-
 falvi* főhadnagy és egy *Schwartz*
 nevű fiatalember jelenlétében fel is
 nyitotta a szobát, ahol T . . .
 táncmestert talált. Mikor pedig a
 kis lány hollétét kérdezték tőle,
 csak öltöndölgött, de nyugodtságát
 nem tudta megőrizni. Ekkor a szo-
 bában lévő szekrényből zaj hallat-
 szott, mire Berec őrmester kinyi-
 totta a szekrény ajtaját, ahol meg-
 találták a kis leányt. A szerencsét-
 len kis leány sirva panaszkolta el
 gyalázatos eset részleteit — A
 nevét azonban eleinte tagadta,
 amire előzőleg merénylője tanította
 később azonban ezt is bevallotta.
 A nemsokára előhívott városi orvos
 megvizsgálta a kis leányt és konsta-
 tálta a gaz merényletet. A kis lány
 K. Ida K. S. helybeli cipésmester
 leánya, aki aznap, szombaton töltöt-
 te be 13-ik évét. A meggyalázott
 kis lány szülei tegnap akarták meg-
 tenni az aljas eset hőse T . . .
 táncmester ellen a fenyítő följelen-
 tést *Horváth* rendőr alkapitánynál,
 de mivel az illető kapitány beteg,
 csak szerdán teszik meg a me-

Színház.

Szombaton Sakspeare 5 felvonásos tragédiájában „Hamlet“-be mutatkozott be Bakó László, a nemzeti színház tagja, mint vendég.

Bakó Lászlót közönségünk már ismeri, mivel két évvel ezelőtt Szalkay társulatának szerződött tagja volt. Már ez időben élénken érdeklődünk játéka iránt, láttuk benne a nagy tehetséget s tudtuk, hogy rövid időn belül a legelsőrangúbb színészeink soraiba emelkedik.

Megízmosdott tudással érkezett közénk vissza s színpadi ismeretei meglepően gyarapodtak. Szép színpadi alakja még délcegebbé lett, férfias organuma igen kellemes s most már hangjával is kitűnően tud bánni.

Látszott, hogy a darab címszerpét nagy tanulmány tárgyává tette, véleményünk szerint azonban Hamlet egyéniségét az első felvonásban egészen hibásan fogta fel s előadása sem ütötte meg a kellő mértéket.

Rég vitatkoznak a Sakspeare tanulmányozók a fölött, vajjon Hamlet tébolydott volt-e, vagy sem. pedig a darabban maga Hamlet kijelenti, hogy kénytelen tettetni a hőbortságot.

Az első felvonásban mindenestre nincs ok arra, hogy oly mértékben tüntessük föl zavart eszűnek, mint Bakó tette, mindenestre elvárhatjuk, hogy a szerep értelmes hangon adassék elő.

Fényesen játszott azonban a vendégművész a további négy felvonásban.

Az érzelmek kifejezésére mindig el találta a kellő hangot s főleg érdemül rójuk fel, hogy sehol sem túlzott.

Mellette Kovács, Rátkay, Fürcdy, Szadey, Sik szintén megállották helyüket.

Orelia (Markovics Margit) nem eléggé ideális lelkű leánynak mutatkozott, egyébként szintén eléggé ügyes volt. Igen csinos apród volt Komáromy Gizi.

Az ember tragédiája.

Vasárnap este zsufolt ház előtt került színpadra az „Ember tragédiája“ Bakó László verdegélléptével. Bakó László, mint Ádám nagy tehetségének újabb eklatáns bizonyítékait adta az este. Férfias, izmos alakjánál, hatalmas organumával fogva szinte praedestinálva van erre a szerepre. Átértett, mély felfogással átgondolt előadásban adta Ádámot. Érzelmű kitérésai erőteljesek, megérzők voltak. Kitűnően interpretálta Madách örök szép, örök igaz gondolatait. Előadása megérdemelte a frenetikus tapsot, amely minduntalan felzúgott egyes jelenéseinél.

Koltai Ilona (Éva) alakítása bár több kifogásolni való volt benne, általánosságban sikerültnek mondható. Baghy Gyula (Lucifer) nem volt megfelelő. Nem tudta sem organumával, sem játékaival eltalálni a kellő alaphangot. Nem tudta ha-

tásosan előadni ellenérveit. Kisebb szerepeikben jók voltak Kondráth Ilona, Markovics Margit, Rátkai Emilia. A férfiak közül Sik Rezső Rátkai, Szadai, Bombai.

Meg kell említenünk azt a farszót, unlatot hosszadalmasságot, amely a rendezésnél tapasztalható volt. Az egyes jelenetek között olyan hosszú szünetek voltak, hogy a közönség nem egy ízben kifejezést adott türelmetlenségének. Megfelelő segédzettel talán más alkalommal lehető lenne, hogy a diszleteket hamarabb elrendezék. Ennek a hosszú felvonások közöknek tudható be, hogy az előadás háromnegyed 12 óráig tartott.

Színházi hír. Ma kedden Geröfy Ida kassai művésznő vendégfellépésével színpadra kerül a Tavasz operett. Szerdán Palásthy Sándor kassai komikus vendégfellépésével bérletben a „Díótos tót“ és csütörtökön a „Bob herceg“ kerül színpadra a címszerepben Palásthyval.

Hirdetmény.

Az 1880. évi 27. t. c. 13. §. 3. pontja értelmében mindazon védkötelesek, kik az 1902. ujoncállítás évében a felhívott korosztályok valamelyikébe nem tartoznak, de ezen törvény rendelkezése alá esnek, kötelesek mindaddig, míg a hadmentes díj-kötelezettségek tart, minden év február havában állandó tartózkodásuk helyén jelentkezni.

A törvény ezen intézkedésének be nem tartása ez ideig is több kellemetlenségre szolgáltatott okot, de a mennyiben a munkaadók segédek távozását be nem jelentvén, az akként kiírt hadmentességi díj a munkaadókon vétetett még.

De másrésről az évközben beállott esetleges változások sem hozhatnak a hivatal tudomására, a díjkötelesek terhére magasabb díj róvatott ki.

A midőn tehát a díjkötelezetek a hivatott törvény szigorú megtartására figyelmeztetnek, egyidejűleg a törvény 11. §-a értelmében felhívattak a t. munkaadó kereskedő és iparos urak is, hogy alkalmazottaikat a folyó évi február hóban beszédendő vallomási iv kitöltésére hivatalunkhoz annál is inkább utasítsák, nehogy az idézett te. 20. §-a rendelkezéséhez képest, a bejelentést elmulasztó védkötelezett a kirevandó díj három, esetleg hatszoros összegének megfelelő pénzbírsággal büntetessék meg.

Miskolc, 1904. január 22.

Miskolc v. adópénztári hivatala.

Hirdetmény.

A városi tanács 375/904 sz. a. kelt határozatából kifolyólag azonnal közhírré teszem, hogy a város tulajdonát képező „Fecske-szög“ homok-telep legeltetési célra három egymásután követ-

kező évre verseny tárgyalás útján bérbe kiadatik.

Az árverés utjáni bérbeadás a városházánál alólírott első tanácsnok hivatalos helyiségében 1904. évi január hó huszonnyolcadikán d. e. 10 órakor fog megtartatni, amely alkalomra az érdekeltek ezennel meghívattak.

A metaláni szükségendő felvilágosítást e tárgyban az alólírott adja meg, a feltételek a tárgyalás előtt fognak hírré tétetni.

Miskolc, 1904. évi január hó 22-én.

Pallaghy Béla s. k.
v. I.-ső tanácsnok.

Laptulajdonos: Szelényi Lajos.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pénzt, sok pénzt,

havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen, minden szakismeret nélkül.

Küldje be címét F. 409 jelige alatt a következő címre: Annoncen-Abtheilung des „Merkur“ Mannheim, Meerfeldstr.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Az Ellenzék

következő elárúsító helyeken kapható:

Domán József fűszer-üzletében Hunyady-utca.

Falkenstein Soma dohány-tőzsdéjében Széchenyi-utca.

Ferenczi B. könyv- és papirkereskedésében Széchenyi-u.

Groszman Jakab dohány-tőzsdéjében Széchenyi-utca.

Grünbaum F. dohány-tőzsdéjében Széchenyi-utca.

Groszman Jágó fűszer-üzletében Széchenyi-utca.

Gubás Ferencz fűszer-üzletében Király-utca.

Kiadó lakás

Egy nagy és egy kisebb szoba, konyha, éléskamara és fűszekamara álló udvari lakás f. évi

május hó 1-től

Urak-u. 19-ik sz. a.

= kiadó! =

SZELÉNYI ÉS TÁRSÁ

MISKOLCZ

Széchenyi-u. 34.

TELEFON-SZ. 62.

KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTÉSZEZT ÉS DOBOZ-GYÁR

o o o

KÖNYVNYOMDÁNKBAN, mely a mai kor igényeinek megfelelően van felszerelve, bármily könyvnyomdai munkát a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig a legrövidebb idő alatt o o o és jutányosan készítünk. o o o